

Proč jsou tedy lidé na odcizení nehmotného statku daleko méně citliví, než je tomu u statků hmotných? Čemu můžeme přisoudit podíl na této skutečnosti a kdy lze očekávat zásadnější pozitivní obrat směrem ke zvýšenému společenskému respektování těchto „jiných majetkových hodnot“?

U průměrného vzorku populace není právní vědomí ani ochota připustit si fakt, že počítačové programy a jiné nehmotné statky mají hodnotu, jež si nezadá s hodnotou statků hmotných a že by tudíž nedovolené užívání nehmotných statků mělo být postaveno naroveň krádeži věci. Důležitým faktorem je jistě snadnost neoprávněného nabytí nehmotných statků, jež často obnáší toliko kliknutí myší, přičemž pachatel vše zvládne zpoza počítače v klidu svého obývacího pokoje. Při odcizení nehmotného statku většinou nedochází ke zjevné krádeži něčeho, co by nositeli práv způsobilo újmu, kterou by bezprostředně pociťoval. Tato újma je vzhledem k tomu, že nositel práv o ní často ani neví, „skrytější“, leč o to záladnější.